

This is the full text of *Zonder handen*, written by Micha Hamel, which is narrated in the VR poem.

Zonder handen

wat is dit nou?

dit is, dit is, dit is...

en tegelijkertijd
haalt het denken die woorden in

want een gedachte... is al gedacht

ik praat

of denk ik?

dan praat ik tegen jou
om jou te vertellen

dat mijn gedachten

ben ik jou geworden?

kom eens hier

stel ik ben een robot
en ik begroet jou hartelijk
vriendschappelijk
hoe weet jij dan
dat jij geen robot bent?

stel dat ik een vrouw ben
dan hebben mijn gedachten
afscheid genomen van mijn ik

kun je het oog zien?

dan ben je te laat
want óf je *bent* het oog

ik ben het Moment

even niet
aan mij

eindelijk

stil, ik geloof dat ik dit denk

het ontglipt mij

is dit *mijn* moment?
is dit mijn *moment*?

het ik sproeit woorden

jij bent mijn ik dat onder mijn gedachten vandaan praat

dat jouw gedachten niet van jou zijn.

niet van mij zijn.

hee gekkie
kom eens hier

mag ik je wat vragen?

als ik een dier ben dan zijn dit
de eerste gedachten
die ik hoor, die ik herken

en kijk ik naar wat ik denk

kan ik het oog daar zien?

óf je bent te laat

kun je even niet aan *mij* denken als je blijft

denken

niet denken

(...)

want er is *nog* iets

de ordening

kijk niet naar je handen
want je handen zijn weg

weggemaakt.

ik ben de stem ik

de fusie tussen jou en het ik
waaruit het nu ontploft

het bliksemt door je lijf

eindelijk *beseft* je dat

je ziet: alle fantoomledematen
zitten nog in mijn systeem

de rest ook?

zeg me na
nee niet met je mond

denk me na

en scheur
en verdwijn

spring uit die oogbollen omhoog
en dartel je gedachten achterna

het *is* niet ingewikkeld
als we in woorden voelen
noemen we het gedachten

hoor je de tekstballonnen
dansen in je hoofd?

eindelijk

gekkie

dit is, dit is, dit is...

die lyrisch en eenvoudig is
excentriek maar eenvoudig

kijk niet naar je handen
want ik heb je handen

kijk naar je handen

ik ben het Moment:

jij bent het Moment dat maar blijft duren

en jaren later sta je nog in een regen van flinters

mag ik wat zeggen?
ik heb je lijf afgeknipt
één dunne laserstraal en het was gebeurd

straks scheur ik de rest ook af

vergeet je vlees

zeg me na in je hoofd
rijg de woorden aaneen

denk na

kijk nou eens
kijk nou eens goed

zo vrij was je nooit
toen je je handen en je voeten nog zag

en als we zonder woorden denken
heet het een gevoel

zo groot als je eigen blikveld